

Beslissing van het College van Beroep

- In het appel van : Staat der Nederlanden, Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, gevestigd te Den Haag, appelland, tevens incidenteel verweerder,
- geïntimeerde : Federatie Nederlandse Vakbeweging, afdeling Zorg en Welzijn, gevestigd te Amsterdam, geïntimeerde, tevens incidenteel appellante,
- inzake : de tussenbeslissing van de Reclame Code Commissie van 20 januari 2015 en de eindbeslissing van de Reclame Code Commissie van 10 februari 2015, beide in dossier 2015/00005.

1. De procedure

Namens appelland, hierna te noemen: VWS, heeft mr. M.F. van der Mersch, advocaat, tijdig beroep ingesteld tegen de aan deze uitspraak gehechte tussen- en eindbeslissing van de Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie).

Namens geïntimeerde, hierna: FNV Zorg en Welzijn, heeft mr. E.H. Hoogenraad, advocaat, op het appelschrift gereageerd.

FNV Zorg en Welzijn heeft voorts incidenteel appel ingesteld.

VWS heeft schriftelijk op het incidenteel appel gereageerd.

Het College van Beroep (hierna: het College) heeft de zaak behandeld in zijn zitting van 24 maart 2015.

Namens VWS verschenen A.P. Elsenmulder en M.A.A. Kamp, bijgestaan door mr. Van der Mersch voornoemd.

Namens FNV Zorg en Welzijn verscheen onder meer L. Vermeulen, bijgestaan door mr. Hoogenraad voornoemd.

Partijen hebben hun standpunten over en weer mondeling nader toegelicht.

2. De grieven in het principaal appel

Het College vat de algemene grieven als volgt samen, waarbij het College de volgende afkortingen gebruikt voor de wetgeving waarnaar hierna wordt verwezen:

- Wet langdurige zorg: Wlz
- Wet maatschappelijke ondersteuning 2015: Wmo 2015
- Zorgverzekeringswet: Zvw.

Grief 1

Ten onrechte heeft de Commissie zich bevoegd geacht de klacht van FNV Zorg en Welzijn inhoudelijk te beoordelen. De campagne waarvan de spotjes deel uitmaken, heeft als doel het publiek op een neutrale wijze te informeren over de veranderingen in de zorg. De uitlatingen in de bestreden spotjes zijn geen aanprijzing van denkbeelden en niet te kwalificeren als reclame in de zin van artikel 1 van de

Nederlandse Reclame Code (NRC). De uitingen zijn voorlichtende mededelingen over de gewijzigde wet- en regelgeving op het terrein van de zorg. De wijzigingen in de zorg zijn een feitelijk gegeven en niet een denkbeeld. De spotjes zijn gebaseerd op rechten van cliënten en verplichtingen van gemeenten, zorgkantoren en zorgverzekeraars zoals die wettelijk zijn vastgelegd. Er is geen sprake van een aanprijzing van de wijzigingen. De inhoud en strekking van de spotjes is louter feitelijk, informatief en neutraal. De spotjes trachten de burgers niet uit te lokken of te beïnvloeden en zetten niet aan tot het nemen van bepaalde besluiten. Het definiëren van een voorlichtingscampagne als de onderhavige als reclame zou verstrekkende gevolgen hebben; dat zou immers betekenen dat veel meer voorlichtingscampagnes van de overheid aan de Nederlandse Reclame Code zouden kunnen worden getoetst, hetgeen in strijd is met artikel 1 NRC en de toelichting daarop.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Commissie geoordeeld dat de spotjes een te positief of rooskleurig beeld schetsen van de wijzigingen in de zorg. De spotjes beschrijven situaties van mensen die in de praktijk te maken krijgen met veranderingen in de zorg. De voorbeelden zijn zorgvuldig gekozen. In de spotjes gaat het nadrukkelijk om voorbeelden die zichtbaar in een decor zijn geplaatst. In de spotjes wordt voor volledige informatie naar de website www.dezorgverandertmee.nl verwezen. De uitingen bevatten een weergave van de wijzigingen in de zorg en zijn niet gericht op geruststelling. De mededelingen zijn feitelijk juist en geven om die reden niet een te positief beeld. De mediaberichtgeving over de wijzigingen in de zorg is vrijwel nagenoeg volledig negatief gekleurd. Die berichten dienen echter niet op voorhand als juist en vaststaand te worden aangenomen danwel als toetsingskader te worden gehanteerd. De mediaberichten rechtvaardigen ook niet de conclusie dat met de spotjes verwachtingen worden gewekt die niet waargemaakt worden. De nieuwe wet- en regelgeving in de zorg is pas vanaf 1 januari 2015 ingegaan en er kan niet nu al geconcludeerd worden dat de spotjes teveel verwachtingen zouden hebben gewekt. Dat laatste is door de Commissie ook niet onderbouwd. Voorts is in de spotjes niet onderbelicht dat het tegengaan van de stijgende zorgkosten één van de redenen is van de wijzigingen. Dit hoeft niet gepaard te gaan met "afbraak van zorg". Doel van de hervormingen is juist de zorg dicht bij de burger te organiseren, de zorg efficiënter te organiseren, meer gebruik te maken van de eigen kracht van mensen en hun directe omgeving alsmede om maatwerk te leveren.

Grief 3

Ten onrechte oordeelt de Commissie dat niet bij voorbaat kan worden aangenomen dat de uitvoering zal overeenstemmen met de werkelijkheid zoals individuele burgers die zullen ervaren en dat hierdoor het vertrouwen van de burger in de juistheid en volledigheid van denkbeelden in de spotjes is geschaad. De campagne heeft als doel om de bewustwording over de wijzigingen te vergroten, niet om mededelingen te doen over de uitvoering daarvan. VWS kan die mededelingen ook niet doen omdat zij geen uitvoerder is. VWS stelt dat in de wet- en regelgeving voldoende waarborgen zijn opgenomen zodat cliënten die recht hebben op zorg deze ook krijgen. Zowel de Wlz als de Zvw bevat een zogenoemde zorgplicht.

Grief 4

Ten aanzien van de verschillende spotjes voert VWS voorts het volgende aan. Met betrekking tot de spotjes over "meneer Berg" heeft de Commissie ten onrechte geoordeeld dat deze spotjes zich niet verdragen met het uitgangspunt van de Wlz

“zo thuis mogelijk”. Cliënten hebben de keuze tussen zorg in een instelling of zorg thuis, als de zorg thuis verantwoord is en de kosten niet hoger zijn dan een opname in een instelling. De spotjes van “meneer Berg” tonen niet een uitzondering op de nieuwe situatie. De uitlatingen in deze spotjes komen overeen met de wijzigingen in wet- en regelgeving en schetsen daar niet een te rooskleurig beeld van.

Met betrekking tot de spotjes over “mevrouw Pietermaai” heeft de Commissie ten onrechte geoordeeld dat de nadruk daarin zou liggen op professionele hulp terwijl het uitgangspunt van de Wmo 2015 zelfredzaamheid van de zorgcliënt zou zijn. Het is wel juist dat de betrokkenheid van het sociale netwerk in de Wmo 2015 meer centraal staat, maar het is niet zo dat de wetgever ervan is uitgegaan dat iedereen over mantelzorg of ondersteuning beschikt binnen zijn of haar sociale netwerk. Indien mantelzorgers in beeld zijn, mag de gemeente wel hun mogelijkheden bij de beoordeling van de ondersteuningsvraag betrekken, zoals in de onderhavige spotjes gebeurt en in overeenstemming is met de Wmo 2015. In de spotjes over mevrouw Pietermaai wordt benadrukt dat de zorg en ondersteuning van haar neef wordt aangevuld met professionele hulp en ondersteuning vanuit de gemeente. De betrokkenheid van het sociale netwerk wordt duidelijk getoond.

Met betrekking tot de spotjes over “Sara” heeft de Commissie ten onrechte geoordeeld dat de indruk wordt gewekt dat de wijkverpleegkundige de in de spotjes bedoelde taken zal uitvoeren terwijl dit afhankelijk is van de verzekeringspolis. De aanspraak op wijkverpleging maakt onderdeel uit van het pakket van te verzekeren zorg op grond van de Zvw. Alle basisverzekeringen die zorgverzekeraars aanbieden dienen te voldoen aan de bepalingen in de Zvw. Iedere basisverzekering dient alle te verzekeren prestaties te bevatten. Het oordeel dat de zorg van wijkverpleging afhankelijk is van de zorgverzekering die is afgesloten, is dan ook feitelijk niet juist.

3. Het antwoord in appel tevens houdende incidenteel appel

De grieven zijn gemotiveerd weersproken.

Het College vat het incidenteel appel als volgt samen.

Het incidenteel appel is gericht tegen de afwijzing van het gevraagde Alert door de Commissie. De Commissie overweegt daarbij dat de spotjes niet meer via televisie en radio zullen worden uitgezonden. De Commissie miskent daarmee dat alle spotjes nog steeds prominent op www.dezorgverandertmee.nl staan, welke website hét openingsportaal is voor mensen die meer informatie willen krijgen over de nieuwe zorgwetten. Deze website wordt veel bezocht. De ongenueanceerde boodschap wordt al vanaf oktober 2014 verspreid. De Commissie miskent bovendien dat de spotjes op grote schaal zijn uitgezonden en veel commotie hebben veroorzaakt. Het publiek is over belangrijke kwesties langdurig verkeerd voorgelicht. Het betreft zeer grootschalige wetwijzigingen die enorme impact hebben op burgers. Juist omdat het om een vrijblijvend advies gaat, is een Alert op zijn plaats.

4. Het antwoord in het incidenteel appel

De grief in het incidenteel appel is gemotiveerd weersproken.

5. De mondelinge behandeling

Partijen lichten hun standpunt toe mede aan de hand van de overgelegde pleitaantekeningen.

6. Het oordeel van het College in het principaal appel

6.1. *Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de inleidende klacht*

6.1.1

In het kader van grief 1 dient te worden beoordeeld of de bestreden spotjes elk afzonderlijk als reclame in de zin van artikel 1 NRC kunnen worden beschouwd. Bij deze beoordeling speelt telkens de totale uiting een rol. Het College overweegt dienaangaande als volgt.

6.1.2.

Uit de spotjes blijkt door de verwijzing naar de website "dezorgverandertmee.nl" voldoende duidelijk dat zij verband houden met de wijzigingen van de zorg. Een deel van de spotjes betreft specifiek een bepaalde persoon ("meneer Berg", "mevrouw Pietermaai" respectievelijk "Sara") die een zorgbehoefte heeft die wordt toegelicht. Telkens wordt getoond en/of meegedeeld hoe in die specifieke zorgbehoefte wordt voorzien. In het geval van de spotjes met betrekking tot "meneer Berg" betreft het een situatie waarin iemand 24 uur per dag intensieve zorg of toezicht nodig heeft en in verband daarmee naar een zorginstelling verhuist. Bij "mevrouw Pietermaai" betreft het een situatie waarin iemand wegens fysieke beperkingen thuis dient te worden geholpen, waarbij een mantelverzorger is betrokken en waarbij de gemeente ondersteuning door een professional regelt. Bij "Sara" betreft het een chronisch zieke die wijkverpleegkundige hulp nodig heeft in verband met het toedienen van medicatie. Naast deze specifieke spotjes richt de klacht zich tevens tegen twee meer algemene spotjes (een televisie- en een radiospotje). Hierin wordt telkens een korte samenvatting van de zorgvragen van alle hiervoor genoemde personen gegeven en de wijze waarop daarin wordt voorzien. In de algemene spotjes wordt voorts onder meer gezegd: "Vanaf 1 januari wordt de zorg in Nederland anders georganiseerd. Zo worden zorg en ondersteuning meer op maat en houden we het betaalbaar." In het algemene televisiespotje wordt voorts gezegd: "Op zorg en ondersteuning moet je altijd kunnen rekenen."

6.1.3.

De wijze waarop de boodschap dat "de zorg verandert" blijktens het voorgaande in de spotjes wordt uitgewerkt, reikt naar het oordeel van het College verder dan het enkele uitbeelden of verwoorden van de feitelijke mededeling dat de zorg verandert. Hierbij is van belang dat, anders dan VWS stelt, in de spotjes ook uitdrukkelijk wordt ingegaan op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de zorgtaken. In de televisiespotjes met betrekking tot "meneer Berg", "mevrouw Pietermaai" en "Sara" vindt daarbij een vloeiend in beeld gebrachte overgang plaats van de zorgvraag naar de noodzakelijke (extra) zorg die blijkbaar op grond van de nieuwe wet- en regelgeving zal worden verleend. Uit de spotjes lijkt te volgen dat voor de betrokken personen geen sprake zal zijn van een wezenlijke verandering van de situatie waarin zij verkeren. Zij ontvangen immers zonder noemenswaardige problemen of beperkingen ook in de nieuwe situatie de hulp en zorg die zij nodig hebben. Het feit dat de genoemde personen op deze wijze geholpen worden, draagt bij aan de positieve sfeer en uitstraling van de televisiespotjes. Dit ligt niet wezenlijk anders ten aanzien van de radiospotjes en de algemene spotjes. Ook hierin wordt immers gesuggereerd dat de betrokken personen zonder noemenswaardige problemen of beperkingen de hulp en zorg zullen ontvangen die zij nodig hebben. In de algemene televisiespot wordt deze boodschap nog versterkt door de mededeling "op zorg en ondersteuning moet je altijd kunnen rekenen".

6.1.4.

Naar het oordeel van het College prijst VWS op grond van het voorgaande een denkbeeld aan, te weten dat men ook onder de gewijzigde wet- en regelgeving zonder noemenswaardige problemen of beperkingen de hulp en zorg ontvangt waaraan men behoefte heeft en waarop men recht heeft. VWS schetst hiermee een positief bedoeld beeld van die nieuwe wet- en regelgeving. VWS erkent ook dat zij de wijzigingen vanuit een "positieve grondhouding" belicht (vgl. pleitnota VWS 1.2). Terecht heeft de Commissie in haar tussenbeslissing geoordeeld dat de spotjes door woordkeuze, toonzetting en - voor wat betreft de televisiespotjes - beelden een aanprijzend karakter hebben ten aanzien van de gewijzigde zorg. In een geval waarin een denkbeeld wordt aangeprezen, is sprake van reclame in de zin van artikel 1 NRC. Op grond van het voorgaande heeft de Commissie in haar tussenbeslissing terecht de bestreden spotjes aangemerkt als reclame in de zin van artikel 1 NRC en zich om die reden bevoegd geacht over de klacht te oordelen. Het College verwerpt derhalve grief 1.

6.2. *Ten aanzien van de vraag of de spotjes juist en volledig informeren*

6.2.1.

Met de grieven 2, 3 en 4, die zich voor gezamenlijke behandeling lenen, bestrijdt VWS onder meer het oordeel van de Commissie dat de spotjes verwachtingen wekken waarvan niet op voorhand zeker is dat deze zullen worden waargemaakt, nu VWS volgens de Commissie ten tijde van het uitzenden van de spotjes niet in staat was te overzien of de lokale overheid steeds aan hulp- en zorgvragen zal kunnen voldoen.

6.2.2.

In hoeverre de overheid en daartoe aangewezen organisaties daadwerkelijk in staat (zullen) zijn om bedoelde zorgtaken uit te voeren, gaat naar het oordeel van het College het kader van de onderhavige spotjes te buiten. Deze dienen immers onmiskenbaar ertoe de burger te attenderen op wijzigingen in de zorg en het daarbij door de overheid verkondigde denkbeeld als bedoeld onder 6.1.4. VWS heeft voorts voldoende aannemelijk gemaakt dat de spotjes een juiste weergave zijn van de wettelijke aanspraken op zorg in de situaties van "meneer Berg", "mevrouw Pietermaai" en "Sara". De spotjes betreffen derhalve situaties waarin mensen onder de nieuwe regelingen een aanspraak op zorg behouden of verkrijgen.

6.2.3.

Dat a) ten aanzien van "meneer Berg" sprake is van verhuizing naar een zorginstelling, b) bij "mevrouw Pietermaai" is te zien hoe zij professionele hulp krijgt in aanvulling op hulp die haar neef kan bieden, en c) in het spotje over "Sara" is te zien hoe zij tijdig haar medicatie krijgt, acht het College niet in strijd met de uitgangspunten van die regelingen. Hierbij is, zoals VWS heeft toegelicht, van belang dat onder de Wlz wordt uitgegaan van wat mensen nog kunnen, waarbij a) verhuizing naar een zorginstelling aangewezen is indien iemand 24 uur per dag intensieve zorg of toezicht nodig heeft, b) volgens de Wmo 2015 gebruik wordt gemaakt van informele ondersteuning uit het eigen sociale netwerk (mantelzorg) met voor zover nodig aanvulling door een professionele ondersteuner, en c) volgens de Zvw door de wijkverpleegkundige en de cliënt wordt beoordeeld wat laatstgenoemde aan verpleging en verzorging nodig heeft. In zoverre treffen de grieven 2, 3 en 4 doel.

6.2.4.

Vervolgens dient te worden beoordeeld of, zoals VWS stelt maar FNV Zorg en Welzijn betwist, de spotjes naar vorm en inhoud zodanig zijn dat het vertrouwen in reclame niet wordt geschaad in de zin van art. 5 NRC. FNV Zorg en Welzijn heeft in dit verband aangevoerd dat de spotjes de burger onvolledig attenderen op de wijzigingen in de zorg doordat slechts situaties worden getoond waarin mensen onder de nieuwe regelingen aanspraken op zorg behouden of verkrijgen.

6.2.5.

FNV Zorg en Welzijn stelt terecht dat in de spotjes uitsluitend situaties worden belicht waarin recht op zorg blijft bestaan, derhalve situaties waarin een betrokkene geen rekening hoeft te houden met een wezenlijke verandering in de zorg die hij ontvangt. Naar het oordeel van het College had het, bij het overbrengen van het door VWS uitgedragen denkbeeld dat men ook onder de gewijzigde wet- en regelgeving zonder noemenswaardige problemen of beperkingen de hulp en zorg ontvangt waaraan men behoefte heeft en waarop men recht heeft, voor de hand gelegen in de spotjes mede in te gaan op situaties waarin voor de betrokkene wel een verandering kan optreden. Deze kans is in het algemeen reëel te achten. De op de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) gebaseerde zorgaanspraken komen op grond van overgangsrecht in de meeste gevallen uiterlijk op 1 januari 2016 te vervallen. In de situaties waarin op grond van een herindicatie een nieuwe beoordeling van de zorgvraag zal plaatsvinden, zal de betrokkene mogelijk niet langer of in mindere mate recht op zorg hebben. Aangenomen moet worden dat de nieuwe wet- en regelgeving in het algemeen minder snel aanspraak geeft op zorg dan onder de oude situatie. Dit is het gevolg van de doelstelling van de gewijzigde regelingen met betrekking tot het vergroten van de betrokkenheid van de samenleving en het verbeteren van de financiële houdbaarheid van de langdurige zorg.

6.2.6.

Vooraf voor personen die onder de nieuwe regeling aanspraken zullen kunnen verliezen of in mindere mate kunnen uitoefenen, is de informatie over de wijzigingen in de zorg belangrijk. Het betreft een kwetsbare groep burgers (zorg- en/of hulpbehoevenden) voor wie de wijzigingen ingrijpende persoonlijke gevolgen kunnen hebben. Naar het oordeel van het College blijkt echter uit geen van de spotjes voldoende dat het van belang kan zijn dat men nadere informatie inwint over de mogelijke individuele consequenties van de gewijzigde regeling. Het College acht de spotjes op dit punt telkens onvoldoende informatief, doordat niet (tevens) op mogelijke nadelige consequenties wordt gewezen en uitsluitend situaties worden belicht waarin onder de nieuwe regelingen aanspraak op zorg zal (blijven) bestaan, en wel op zodanige wijze dat in elk spotje de wijzigingen positief worden belicht door de vloeiende overgang daarin van zorgvraag naar het verlenen van zorg en niet tevens wordt geattendeerd op eventuele wijzigingen die men in individuele situaties kan ondervinden. Dit alles suggereert dat men van de nieuwe wet- en regelgeving geen individuele nadelige consequenties hoeft te verwachten. Daardoor wordt uit de spotjes onvoldoende duidelijk of er gevallen zijn waarin bestaande zorgaanspraken worden gewijzigd, terwijl daarvan wel sprake kan zijn (zie 6.2.5). Dat men, naar VWS stelt, op de in de spots genoemde website meer informatie kan vinden, doet hieraan niet af. Door het ontbreken van enige verwijzing naar mogelijke nadelige gevolgen van de gewijzigde wet- en regelgeving, zal de burger het belang van deze verwijzing onvoldoende onderkennen en te snel erop vertrouwen dat hij, net zoals de personen in de spotjes, geen wezenlijk nadeel van de wijzigingen zal ondervinden.

6.2.7.

In de spotjes wordt blijkens het voorgaande telkens een onvolledig beeld geschetst van de gevolgen die de wijzigingen in de zorg voor burgers kunnen hebben waardoor burgers bij kennisneming van de informatie in de spotjes onvoldoende rekening zullen houden met de mogelijkheid dat zij door de wijzigingen in een nadeliger positie kunnen komen te verkeren. Het College acht dit niet in overeenstemming met het uitgangspunt dat burgers erop moeten kunnen vertrouwen dat uitingen van de overheid in verband met belangrijke wijzigingen in wet- en regelgeving die zijn aan te merken als reclame in de zin van art. 1 NRC, een adequaat (dat wil zeggen juist en volledig) beeld geven van die wijzigingen. Voor zover de uitingen zich niet ertoe lenen alle informatie te verstrekken, dient de burger te worden gewezen op de mogelijkheid zich elders over de gevolgen te laten informeren op een wijze die het mogelijke belang daarvan voor zijn situatie onder zijn aandacht brengt.

6.2.8.

Voor zover de grieven 2, 3 en 4 doel treffen, leidt dit blijkens het voorgaande niet tot een andere uitkomst. Ook het College acht de onderhavige spotjes in strijd met artikel 5 NRC, evenwel op andere gronden dan de Commissie. Het College volstaat met dit oordeel. De overige klachten van FNV Zorg en Welzijn behoeven geen behandeling. FNV Zorg en Welzijn heeft geen incidenteel appel ingesteld tegen de beslissing van de Commissie dat de spotjes niet in strijd zijn met artikel 3 NRC. Evenmin heeft FNV Zorg en Welzijn incidenteel beroep ingesteld tegen het oordeel van de Commissie dat zij geen aanleiding zag om te beoordelen of de spotjes in strijd zijn met artikel 7 NRC.

7. Het oordeel van het College in het incidenteel appel

7.1.

In het incidenteel appel stelt FNV Zorg en Welzijn dat aanleiding bestaat de onderhavige beslissing als een zogenaamd Alert te verspreiden. Ingevolge artikel 18 lid 4 van het Reglement van de Reclame Code Commissie en het College van Beroep kan een Alert worden gedaan indien de omstandigheden van het geval dit rechtvaardigen. Bij de beslissing al dan niet een Alert aan de uitspraak te verbinden, kunnen diverse overwegingen een rol spelen. In het onderhavige geval is sprake van een publiekscampagne van de overheid die blijkens het voorgaande ten doel heeft de burger te attenderen op wijzigingen in belangrijke wet- en regelgeving in de zorg, maar die een onvolledig beeld geeft van de mogelijke gevolgen van de wijzigingen voor de burger, en die de burger onvoldoende attendeert op het belang daarover informatie in te winnen. Een dergelijke situatie kan op zichzelf genomen aanleiding geven tot een Alert. Er doen zich echter omstandigheden voor die aanleiding geven het Alert in dit geval achterwege te laten.

7.2.

VWS heeft onweersproken gesteld dat de bestreden eindbeslissing inmiddels veel publiciteit heeft gehad, zodat burgers bekend kunnen worden verondersteld met het gegeven dat de Commissie de onderhavige spotjes in strijd met art. 5 NRC heeft geacht. Gelet hierop is het College van oordeel dat het verspreiden van de onderhavige beslissing als Alert geen toegevoegde waarde heeft. Dat de spotjes nog steeds zijn te zien op de website dezorgverandertmee.nl, welke website, naar FNV Zorg en Welzijn stelt, hét openingsportaal is voor mensen die meer informatie over de nieuwe zorgwetten willen krijgen, leidt niet tot een ander oordeel. Indien de

spotjes via de website worden bekeken, dient ervan te worden uitgegaan dat ook kennis wordt genomen van de verdere inhoud van de website inclusief de daarop staande informatie over de gevolgen van de wijzigingen op het gebied van de zorg en de verwijzingen naar meer informatie. Het incidenteel appel wordt derhalve verworpen.

8. De beslissing in het principaal en incidenteel appel

Het College bevestigt in het principaal de beslissing van de Commissie met de hiervoor weergegeven wijziging van gronden.

Het College bevestigt in het incidenteel appel de beslissing van de Commissie.

De voorzitter

De secretaris

Mr. G. de Groot

mr. L. Lagerweij

Gewezen door mr. G. de Groot, voorzitter, mr. C.A.A.M. Barge-Coebergh, mr. L.J. Haagsman, D.C. van der Lecq en mr. J.P. Rijnsveld, leden, bijgestaan door mr. L. Lagerweij, secretaris.

Amsterdam, 1 april 2015